

J. Kobe o belih Kranjcih — Novice 4. 1847. 182.

26/80 Narodna medicina in druge stvari.

Za bolniki imajo (beli Kranjci) mnoge, tudi nekatere
spetne zdravila. Ako se kdo nevarno prehladi, ga precej banja-
jo, to je: v kad se krova vljeje in razbeženi kamni se vanj
denejo, potem se bolnik noster na majhn stolček vsede,
od zgoraj ga pa z rjuho pokrijejo, tako da sopar vanj
živo bije. Spotivši ko miš, stori iz kačice, se preoblecē
in v posteljo vleže. Ako kdo ved dobi, se vleže na
hobel v posteljo, take žensice ga z maslam izpod reber
reber namažejo in z naprek obrajenima rokama terejo
in potem mu blek denejo; to se pravi gaziti. De pa
tukej, kakor tudi drugod ljudje v trdovratnih
bolernih, opustivši razumniga in vredniga zdravnika,
k živodnejem se obračajo, to mi v glavo se gre, kako
bo slepar, ki ne zna drugiga, ako konja v kož de-
vati, toliko ali pa še več vedil ko prebrisani možje,
ki vse svoje moči v dosego se znanosti obračajo, clo-
vesto natoro na tanjko govnajo in včjo, kako in s
kakimi pomočki so prebrisani zdravniki od račēt-
ka te umetnosti do zdej ljudem pomagali?! Takaj
je pripušeno takim sleparjem varati (golpufati) be-
dake? Zgodilo se je, de je tukej neka ženska zbo-
lela; šla je k sleparju, ki tukej slovi, in je pri-
njem ostala, de ji je neke rože in korenine našile
deval; in to siroto, ki ji sem pesi šla, so naraj
vso sključeno na rokah in nogah pripeljali.